

Prelat na svetkovinu sv. Josemarije: "Bog nas ne prestaje ljubiti kad pogriješimo"

Homilija mons. Fernanda Ocáriza na blagdan sv. Josemarije, u bazilici svetog Eugena (Rim).

30.06.2024.

Homilija na blagdan svetog Josemarije

Na današnju svetkovinu, u svjetlu misnih čitanja, možemo razmotriti dva aspekta života svetog Josemarije koji nam pokazuju njegov odnos s Bogom: božansko sinovstvo i posvećenje rada.

Božansko sinovstvo

"Niste primili duha ropstva da biste ponovno pali u strah", kaže sveti Pavao u jednom od čitanja koja smo upravo čuli, "nego ste primili Duha posinjenja po kojem kličemo: 'Abba, Oče!'" (Rimljanima 8,15). Po krštenju smo djeca Božja u Kristu, što podrazumijeva novi način gledanja na Boga, obilježen ljubavlju, povjerenjem i jednostavnošću – stavovima koji su svojstveni djetetu s ocem.

Saznanje da imamo Oca koji nas beskrajno voli omogućuje nam da vodimo radostan i ispunjen život, osvjetljavajući sva područja našeg postojanja tom ljubavlju, povjerenjem i jednostavnošću, čak i usred poteškoća ili kad akutnije doživljavamo svoje nedostatke. Bog nas voli zbog toga što jesmo – Njegova djeca – a ne zbog onoga što radimo, zbog naših postignuća. On nas ne prestaje voljeti kada pogriješimo. Kao što nas Papa podsjeća: Bog nas uvijek grli „nakon naših padova, pomažući nam da ustanemo i stanemo na noge“ (Nagovor, 26-I-2019). Naš život je neprekidni povratak Očevoj kući, poput izgubljenog sina, znajući da nas On čeka raširenih ruku.

Stoga se ništa više ne suprotstavlja našem stanju djece Božje od straha. „Sin Božji“, govorio je sveti Josemaría, „ne boji se ni života ni smrti, jer je njegov duhovni život

utemeljen na osjećaju božanskog sinstva. Bog je moj Otac, misli on, i on je Autor svega dobra; on je sva Dobrota" (Kovačnica, br. 987).

To ne znači da na nas ne utječu udarci koje primamo ili prepreke na koje nailazimo u životu. Kada se pojavi obiteljski problem, bolest ili ekonomski pad, normalno je, osobito u početku, osjetiti određenu vrtoglavicu. Nešto slično može se dogoditi kada se razmišlja o situaciji u svijetu. Kako možemo ne prisjetiti se u našim molitvama, među tolikim potrebama, rata između Ukrajine i Rusije ili teške situacije u Svetoj zemlji?

Krhkost koju osjećamo u našim životima i nestabilnost mira u svijetu mogu nas istovremeno ojačati ako nas navedu da se utečemo u ljubav koja nikada ne prestaje, u onu stijenu koja je mnogo čvršća od onoga što nam zemaljske stvarnosti mogu

ponuditi. „Utecite se u svoje božansko sinovstvo”, preporučio je osnivač Opusa Dei. „Bog je vaš najljubazniji Otac. U tome leži vaša sigurnost, utočište u kojem možete baciti sidro bez obzira što se događa na površini mora života. I pronaći ćete radost, snagu, optimizam: pobjedu!” (Križni put, Sedma postaja, br. 2).

Posvećivanje rada

U prvom čitanju prisjećamo se još jednog odlomka koji govori o Božjem naumu za svijet. To je odlomak koji govori kako je Bog stvorio čovjeka „i smjestio ga u edenski vrt da ga obrađuje i čuva” (Post 2,15). Lijepo je još jednom razmisliti da je posao – onaj koji zauzima dobar dio našeg vremena – nešto prekrasno. Ponekad se čini da nas vuče prema dolje - zato što nam se zadatak ne sviđa, ili postaje kompliciran, ili jednostavno zato što smo umorni. No, tekst iz

Postanka nas podsjeća da rad nije posljedica istočnog grijeha: čovjek od samog početka ima čast svojim radom sudjelovati u izgradnji boljeg svijeta. Krist je veći dio svog života proveo radeći. I te godine rada pridonijele su našem iskupljenju. Isus nam pokazuje da svaki zadatak može imati dublju vrijednost od onoga što se ljudski može cijeniti.

Sveti Josemaría ponavlja da veličina posla ovisi o ljubavi s kojom se obavlja. Ljubav koja se očituje u pažnji prema detaljima, u želji da služimo drugima, u osmjeahu svima, u profesionalnosti s kojom obavljamo svoje zadatke... A sve to s prvenstvenom željom da slavimo Boga i služimo drugima, koji su također djeca istog Boga. „Zbog toga se čovjek ne bi trebao ograničiti na materijalnu proizvodnju”, komentirao je sveti Josemaría. „Rad se rađa iz ljubavi; on je očitovanje ljubavi i usmjeren je prema ljubavi.

Božju ruku vidimo, ne samo u čudima prirode, nego i u našem iskustvu rada i truda. Rad tako postaje molitva i zahvala, jer znamo da nas je Bog postavio na zemlju, da nas on voli i da smo baštinici njegovih obećanja" (Susret s Kristom, br. 48).

Obratimo se majčinskom zagovoru Svetе Marije, moleći je da nam pomogne uvijek znati i osjećati se kao ljubljena djeca Božja i pronaći njezina Sina u našem radu s ljubavlju.

Amen.
